

Anna Bujnowska

"Józef Ignacy Kraszewski i polski wiek XIX", Józef Bachórz, "Ruch Literacki" z.3 (1987) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 31/4 (110), 164

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

AVALLE D'ARCO Silvio: Poezja. Tłum. J. Szymanowska. "Pamiętnik Literacki" 1987 z. 1 s. 305-345.

W artykule (hasło w "Enciclopedia del Novecento") omówiono przesłanki kryzysu nowoczesnej poezji oraz projekty jej odnowy. Kryzys - stwierdza autor - wywołały dwie tendencje. Jedna polegała na "uprozaicznieniu" poezji; druga - opierała się na założeniu głoszącym jej wieloznaczeniowość lub odchylenie (językowe i tematyczne) od normy. Projekty odnowy, których początków szukać należy w wieku ubiegłym, polegają na rozszerzeniu systemu znakowego poezji na systemy inne (literatur etnicznych, znaków wizualnych i audiowizualnych) oraz na wzbogaceniu jego wewnętrznego rozczłonkowania.

BP/110/5

M.L.

BACHÓRZ Józef: Józef Ignacy Kraszewski i polski wiek XIX. "Ruch Literacki" 1987 z. 3 s. 181-193.

Obfitość literackiego dorobku Kraszewskiego jest symbolem dynamizmu literackiego w Polsce XIX wieku. Kraszewski był popularyzatorem myśli i form już wcześniej odkrytych. Dzięki temu jego twórczość stanowi znakomity materiał do poznania ówczesnych ideologii. Pisarz wykazywał niezwykłą umiejętność przystosowywania się do tendencji kulturowych tak, aby stale trafiać do audytorium czytelniczego. W jego spuściźnie literackiej widoczne jest oscylowanie między romantyzmem a pozytywizmem, polemiki z tymi prądami i uleganie im, a świadczy to, jak bardzo "przynależał" do polskiego wieku XIX.

BP/110/6

A.B.